

Sygn. akt III KK 52/16

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016r.

sprawy **P. G.**,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.,

z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt XIII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 16 lutego 2015 r., sygn. akt XI K [...],

postanowił

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. obciążyć skazanego P. G. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt XIII Ka [...] Sąd Okręgowy w G., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 16 lutego 2015 r., sygn. akt XI K [...], którym P. G. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę.

Powyższy wyrok Sądu odwoławczego zaskarżył kasacją obrońca skazanego zarzucając:

1. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 343 § 7 w zw. z

art. 335 § 1 k.p.k. polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli instancyjnej wskutek niedostrzeżenia niezasadności uwzględnienia przez sąd pierwszej instancji wniosku prokuratora o wymierzenie kary bez przeprowadzenia rozprawy, co w konsekwencji doprowadziło do rażącego naruszenia prawa procesowego i skazania P. G. wyrokiem, podczas gdy wniosek w trybie art. 335 k.p.k. w treści złożonej przez prokuratora nie został uzgodniony z P. G.;

2. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 7 i art. 410 k.p.k. polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli instancyjnej wskutek niedostrzeżenia, iż sąd pierwszej instancji dokonał wadliwego ustalenia stanu faktycznego i uznał, że P. G. dopuścił się zarzucanych mu zachowań w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, co doprowadziło sąd I instancji do wadliwego zastosowania art. 12 k.k., podczas gdy dokonane prawidłowo ustalenia faktyczne winny były doprowadzić sąd pierwszej instancji do ustalenia, że P. G. nie działał w warunkach z góry powziętego zamiaru.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w G. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego P. G. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. i jako taka została oddalona.

Słusznie wskazuje prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, że analizy treści kasacji i zawartych w niej zarzutów należy dokonywać w kontekście zarzutu podnoszonego w apelacji oskarżonego. Oskarżony w osobistej apelacji podniósł jedynie jeden zarzut, a to rażącej niewspółmierności kary do okoliczności faktycznych popełnionego czynu, jego stopnia społecznej szkodliwości oraz zachowania oskarżonego po popełnieniu przestępstwa. Uzasadnienie orzeczenia Sądu odwoławczego wskazuje, że zarzut ten został rozpoznany i to w sposób prawidłowy, zgodny nie tylko z wymogami art. 433 § 2 k.p.k., ale również z

wymogami art. 457 § 3 k.p.k. Podnoszenie obecnie przez skarżącego naruszenia przepisu art. 433 § 1 i 2 k.p.k. w postaci wskazanej w zarzutach kasacji, a więc w powiązaniu z przepisami, których obraza nie była wskazywana w apelacji, jest całkowicie nieuprawnione. Zauważyć również należy, że Sąd odwoławczy, z uwagi na zakwestionowanie przez obrońcę na etapie postępowania apelacyjnego dokonanej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., dokonał w trybie art. 455 k.p.k. weryfikacji tej kwalifikacji, która potwierdziła jej prawidłowość. Podkreślić należy, że obrońca wówczas kwestionował sam fakt przyjęcia przez sąd działania oskarżonego w warunkach art. 12 k.k., a nie brak jego zgody na przyjęcie takiej kwalifikacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego P. G. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.